

wtorek, 07.01.2025

Odpusty w Roku Jubileuszowym 2025

Czym jest odpust?

Aby dobrze zrozumieć, czym jest odpust, trzeba dobrze zrozumieć naturę grzechu. Ma on zawsze podwójny skutek nazywany karą wieczną i karą doczesną. Kara wieczna wynika z tego, iż grzech ciężki pozbawiając nas zjednoczenia z Bogiem, pozbawia nas szczęścia wiecznego. Świadome i dobrowolne odrzucenie Bożej miłości ma swoje dramatyczne w skutkach konsekwencje. Człowiek sam decyduje się na życie bez Boga. Kara wieczna jako skutek grzechu darowana jest wraz z przebaczeniem otrzymanym od Boga w sakramencie pokuty i pojednania. Droga sakramentalna jest drogą nawrócenia, drogą powrotu do miłującego Ojca, który w swym miłosierdziu wciąż na nowo zaprasza nas do wspólnoty ze sobą. Niebo otwiera się dla obdarowanych przebaczeniem grzechów i łaską uświęcającą. Podczas spowiedzi Bóg za pośrednictwem kapłana przychodzi do nas ze swoją miłością miłosierną. Pan Jezus, objawiając się św. s. Faustynie wyjaśniał: „Kiedy zbliżasz się do spowiedzi, wiedz o tym, że Ja sam w konfesjonale czekam na ciebie, zastaniam się tylko kapłanem, lecz sam działam w duszy” (Dzienniczek, 1602). Odpust jest zatem darowaniem kary doczesnej za grzechy odpuszczone już co do winy na spowiedzi świętej. Może być zupełny (darowanie kary doczesnej w całości) lub częściowy (darowanie pewnej części kary doczesnej). Darowanie tej kary otrzymuje się za pośrednictwem Kościoła, który mocą władzy związywania i rozwiązywania udzielonej przez Chrystusa pragnie pomóc każdemu chrześcijaninowi oczyścić się z kar doczesnych stanowiących konsekwencje jego grzechów.

Warunki uzyskania odpustu zupełnego

Odpust zupełny możemy uzyskać w Roku Jubileuszowym, spełniając następujące warunki: 1. intencja uzyskania odpustu za siebie lub na sposób wstawienniczy za zmarłych (nie można ofiarować odpustu za innych żyjących), 2. być w stanie łaski uświęcającej, a jeśli trzeba przystąpić do sakramentu pokuty i pojednania, 3. przyjąć Komunię św., 4. wykluczyć wszelkie przywiązanie do jakiegokolwiek grzechu (tzn. tolerowanie u siebie złych przyzwyczajęń lub dobrowolne trwanie w jakimś nałogu), 5. odmówić modlitwę w intencjach Ojca Świętego, 6. nawiedzić kościół jubileuszowy i pobożnie uczestniczyć: we Mszy świętej, we mszy przy udzieleniu sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego lub w Sakramencie Namaszczenia Chorych, nabożeństwie Słowa Bożego, Liturgii Godzin (godzina czytań, jutrznia, nieszpory), Drodze Krzyżowej, różańcu, recytacji hymnu Akatysty, nabożeństwie pokutnym, zakończonym indywidualną spowiedzią penitentów lub nawiedzenie kościoła jubileuszowego z adoracją Najświętszego Sakramentu, rozmyślaniem zakończonym modlitwą: Ojcze nasz, wyznaniem wiary w jakiegokolwiek formie oraz modlitwą do Matki Bożej.

Na tych samych warunkach odpust zupełny mogą uzyskać wszyscy wierni, w tym, chorzy i osoby starsze, którzy z ważnych powodów nie są w stanie pielgrzymować do kościoła jubileuszowego, ofiarując swoje cierpienia lub życiowe trudności.

Dzieła pokuty i miłosierdzia

Odpust zupełny na tych samych warunkach można uzyskać poprzez spełnienie następujących dzieł pokuty i miłosierdzia: uczestnictwo w duchu pobożności w misjach ludowych, rekolekcjach lub spotkaniach formacyjnych poświęconych tekstom Soboru Watykańskiego II i Katechizmu Kościoła Katolickiego, uczynki miłosierdzia względem ciała i uczynki miłosierdzia względem duszy, odwiedzenie i poświęcenie właściwego czasu braciom znajdującym się w potrzebie lub w trudnej sytuacji, podjęcie działania wyrażającego w sposób konkretny i bezinteresowny ducha pokuty.